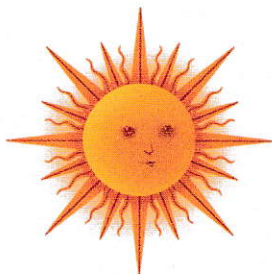

LIBRIS

We know
books

Micul Prinț

ANTOINE de SAINT-EXUPÉRY

ILUSTRAȚII ȘI ELEMENTE INTERACTIVE

DE

MINALIMA

TRADUCERE DIN FRANCEZĂ
DE ILEANA CANTUNIARI

arthur

CUPRINS

- CAPITOLUL I 13
*„Mi-am arătat capodopera oamenilor mari
și i-am întrebat dacă desenul meu îi speria.“*
- CAPITOLUL II 19
*„Am trăit astfel singur, fără a avea pe cineva
cu care să stau de vorbă cu adevărat, până ce
am avut o pană în deșertul Sahara, acum șase ani.“*
- CAPITOLUL III 27
*„Nu e un lucru. Asta zboară. E un avion.
Este avionul meu.“*
- CAPITOLUL IV 33
*„Acest asteroid nu a fost decât o singură dată văzut la telescop,
în 1909, de către un astronom turc.“*
- CAPITOLUL V 41
„Ar trebui așezați unul peste altul...“
- CAPITOLUL VI 47
*„Îmi plac mult apusurile de soare.
Hai să mergem să vedem un apus de soare...“*
- CAPITOLUL VII 51
„Se cred grozave cu ghimpii lor...“

- ... CAPITOLUL VIII 59 ...
*„Ah! Abia m-am trezit... Îți cer iertare...
Sunt tare ciufulită încă...”*
- ... CAPITOLUL IX 67 ...
„În dimineața plecării, și-a pus planeta în ordine.”
- ... CAPITOLUL X 73 ...
„A! Iată un supus!”
- ... CAPITOLUL XI 83 ...
„O! Iată că a sosit în vizită un admirator!”
- ... CAPITOLUL XII 89 ...
„Ce faci aici?”
- ... CAPITOLUL XIII 93 ...
*„Omul ăsta era așa de ocupat, că nici nu a ridicat măcar capul
la sosirea micului prinț.”*
- ... CAPITOLUL XIV 101 ...
*„Era acolo exact atâta loc cât să fie ocupat
de un felinar și de un lampagiu.”*
- ... CAPITOLUL XV 107 ...
„Ia te uită! Iată un explorator!”

CAPITOLUL XVI 115

„Văzut de departe, lucrul ăsta crea un efect splendid.“

CAPITOLUL XVII 119

„Micul prinț, odată ajuns pe pământ,
a fost foarte surprins să nu vadă pe nimeni.“

CAPITOLUL XVIII ... 125

„O floare neînsemnată...“

CAPITOLUL XIX 129

„Dar nu zări nimic, în afară de niște colțuri de stâncă
foarte ascuțite.“

CAPITOLUL XX 133

„Suntem trandafiri.“

CAPITOLUL XXI 137

„Vino să te joci cu mine.“

CAPITOLUL XXII 149

„Sunt foarte grăbiți.“

CAPITOLUL XXIII .. 153

„De ce vinzi asta?“

CAPITOLUL XXIV .. 157

„Nu mai am nimic de băut.“

CAPITOLUL XXV 165

„Totul e pregătit: roata scripetelui, găleata și frânghia...“

CAPITOLUL XXVI 171

„Ai venin bun?“

CAPITOLUL XXVII .. 181

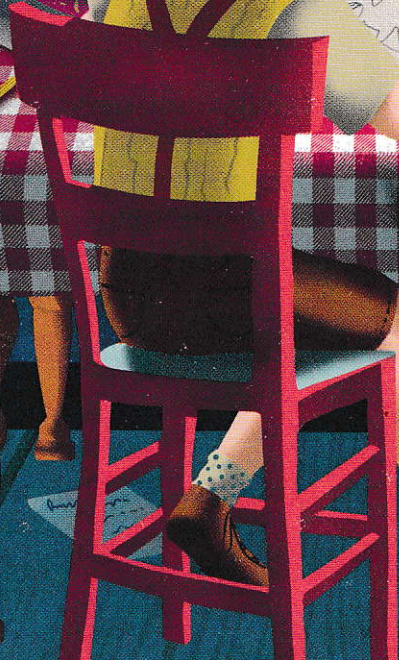

„Iar mie îmi place să ascult stelele.“

LIBRIS

We know books

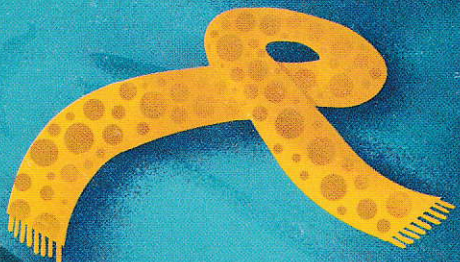
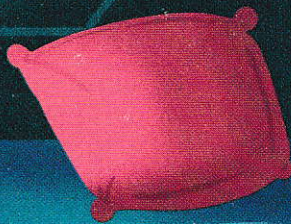
LEBRIS

We know
books

CAPITOLUL I

*„Mi-am arătat capodopera
oamenilor mari și i-am întrebat dacă
desenul meu îi speria.“*

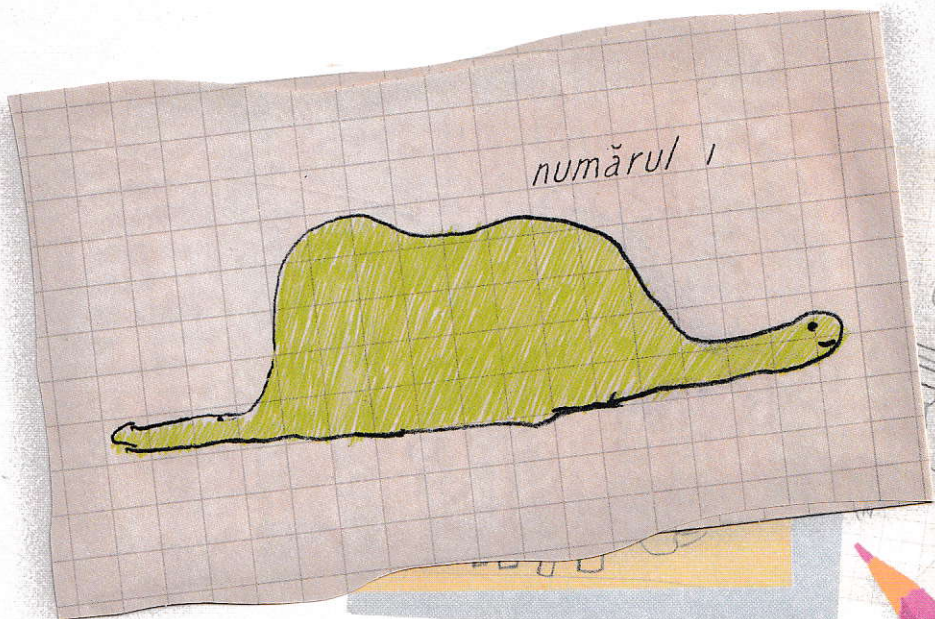
C

ând aveam șase ani, am văzut odată o minunată poză într-o carte despre Pădurea Virgină, care se numea *Povești Trăite*. Înfățișa un șarpe boa care înghițea un animal sălbatic. Iată copia desenului.

Se spunea în carte: „Șerpii boa își înghit prada întreagă, fără s-o mestece. Apoi nu se mai pot mișca și dorm vreme de șase luni, cât își fac digestia“. M-am gândit mult atunci la

aventurile din junglă și, la rândul meu, am izbutit, cu un creion colorat, să fac primul meu desen. Desenul meu numărul 1. El arăta așa:

Mi-am arătat capodopera oamenilor mari și i-am întrebat dacă desenul meu îi speria.

Ei mi-au răspuns:

— De ce ne-ar speria o pălărie?

Desenul meu nu înfățișa o pălărie. El înfățișa un șarpe boa care înghițise un elefant. Am desenat atunci interiorul șarpelui boa, pentru ca oamenii mari să poată înțelege. Ei au mereu nevoie de explicații. Desenul meu numărul 2 arăta astfel:

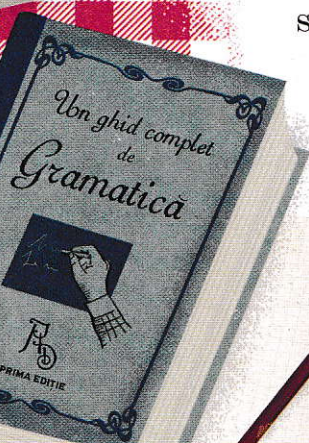

Oamenii mari m-au sfătuit să las deoparte desenele cu șerpi boa deschiși sau închiși și să mă ocup mai curând de geografie, de istorie, de aritmetică și de gramatică. Astfel am abandonat, la vârsta de șase ani, o minunată carieră de pictor. Fusesem descurajat de insuccesul desenului meu numărul 1 și al desenului meu numărul 2. Oamenii mari nu înțeleg niciodată nimic singuri și e obositor pentru copii să le tot dea explicații.

Am fost așadar nevoit să aleg o altă meserie și am învățat să pilotez avioane. Am zburat cam peste tot în lume. Iar geografia, e adevărat, mi-a ajutat mult. Știam să deosebesc, de la prima ochire, China de Arizona. E un lucru tare folositor, dacă te-ai rătăci cumva pe timp de noapte.

Am avut astfel, în cursul vieții mele, o sumedenie de contacte cu o sumedenie de oameni serioși. Am trăit mult în preajma oamenilor mari. I-am văzut de aproape. Asta nu m-a făcut să am o părere mai bună despre ei.

Când dădeam peste câte unul care mi se părea mai isteț, făceam cu el experiența cu desenul meu numărul 1, pe care l-am păstrat întotdeauna. Voiam să știu

dacă pricepea cu adevărat. Dar îmi răspundea mereu: „Asta e o pălărie.“ Atunci nu-i mai vorbeam nici despre serpi boa, nici despre păduri virgine, nici despre stele. Încercam să-i vorbesc pe limba lui. Îi vorbeam despre bridge, despre golf, despre politică și cravate. Iar omul mare era foarte mulțumit că face cunoștință cu cineva atât de chibzuit.

HARTA
Desertului
Sahara

Scară = 1 : 12.000.000

Kilometri